

Datum: 25 juni 2025

Till: Kulturdepartementet, endast via e-post:
ku.remissvar@regeringskansliet.se med kopia till:
ku.kkm@regeringskansliet.se

Remissinstans: HBO Nordic AB

Diarienummer: Ku2025/00320

Ämne: Ku2025/00320 HBO Nordic AB Remissyttrande:
Publiken i fokus – reformer för ett starkare filmland (SOU
2025:24) ("Filmutredningen")

1 Introduktion

För HBO Nordic AB:s ("HBO") och den större Warner Bros. Discovery-gruppens ("WBD") del är vi tacksamma över att få möjligheten att yttra oss kring Filmutredningens förslag.

WBD är ett ledande globalt media- och underhållningsföretag som skapar, producerar och distribuerar något av världens mest differentierande och fullständiga portfölj av innehåll och titlar inom tv, film och streaming. WBD har en stark närvaro i Sverige, här både producerar och distribuerar vi film och tv-serier i en rad olika genrer via linjära och icke-linjära erbjudanden så som t.ex. strömningstjänsten (i skrivande stund) kallad Max och TV-kanalerna Kanal 5, Kanal 9 och Kanal 11. Vår svenska innehållskatalog inkluderar välkända titlar så som *Wahlgrens värld*, *Alla mot alla*, *Över Atlanten*, *Kompani Svan*, *Renoveringsdrömmar*, *Här är ditt kylskåp*, *Gränsbevakarna* och många fler. Näst efter SVT och TV4 är WBD den tredje största beställaren av svenskt innehåll tänkt för den svenska publiken. WBD är även moderbolag till Warner Bros. International Television Productions Sverige AB, en framträdande producent av manusbaserad och icke-manusbaserad svensk film och tv-serier som bland annat har producerat framgångar som *Allt och Eva*, *Let go*, *Smartare än en 5:e klassare*, *Bachelor and Bachelorette Sweden*, *Maria Wern*, *Älska mig* och *Första dejten*. I egenskap av att vara en företagsgrupp som är aktiv på flera av nivåerna i den audiovisuella leveranskedjan är vi angelägna om att säkerställa att den audiovisuella sektorn är en dynamisk och konkurrensutsatt sektor. Det är viktigt att samtliga lagstiftningsförslag är träffsäkra i att uppnå de mål som de ämnar att uppnå, och att de inte har negativa effekter genom att skada investeringsincitament eller konsumenters valmöjligheter. Med detta i beaktande, är våra kommentarer och synpunkter ämnade att säkerställa att lagstiftningsförslag är fullständigt utvärderade, proportionerliga och effektiva. WBD är också medlem i *Motion Picture Association* ("MPA"), vars remissyttrande vi stödjer. Med hänvisning till att hålla oss kortfattat, har vi inte upprepat vad MPA anför gällande (1) illegal IPTV och (2) avtalsfrihet. Vi poängterar dock att vi fullt ut stödjer MPA:s position i dessa mycket viktiga frågor.

Vi välkomnar möjligheten att yttra oss över Filmutredningens förslag och i egenskap av en aktör med lång historia av att vara verksam som en audiovisuell aktör i Sverige, inklusive att investera i svenskt innehåll, är vi angelägna om att säkerställa att lagstiftningsinitiativ som påverkar mediesektorn stärker effektiviteten och hållbarheten för branschen.

2 Sammanfattning

Vi är förhållandevis positiva till de förslag som framkommer i Filmutredningens avsnitt 11.1 – 11.3 (d.v.s. (i) de enklare och tydligare nationella filmpolitiska målen; (ii) ett självständigt

filminstitut med tydliga ramar för statsbidraget; och (iii) en branschgemensam filmfond), med de förbehåll att avseende etableringen av Filmfonden förutsätter detta ett klart och tydligt beslut på vem som ansvarar för skötseln av Filmfonden samt en beskrivning i detalj kring hur skötseln av Filmfonden ska gå till, redan innan Filmfonden instiftas.

Vi betonar viss oro avseende Filmutredningens förslag i avsnitt 11.4. Vi är oroliga att introducerandet av biografavgiften på 10% av bruttobiljettförsäljning kommer att vara kontraproduktivt. Det är inte tydligt från Filmutredningens förslag huruvida kostnaden kommer att skjutas vidare på konsumenten eller ifall biografägarna kommer att försöka skjuta över kostanden för biografavgiften (helt eller delvis) på filmdistributörerna. Då det i teorin är möjligt att en momsreducering kan innebära lägre biobiljettpriser, så är det inte tydligt hur kombinationen av en 10% biografavgift och reducerad moms kommer att fungera i praktiken. En reducering av moms behöver nödvändigtvis inte medföra lägre biobiljett-priser eller ökad försäljning av biobiljetter, särskilt med hänsyn till den föreslagna biografavgiften på 10%. Förslagen i denna del kan också medföra att filmstudios och -distributörer kan komma att se minskade intäkter vilket kan ha en negativ påverkan på deras möjlighet att återinvestera i mer innehåll till förmån för konsumenten. Vidare kan mindre biografägare komma att påverkas i stor utsträckning av kombinationen av Filmutredningens förslag.

Vi anser att mycket arbete kvarstår kring Filmutredningens förslag i avsnitt 11.5. Med hänvisning till det redaktionella oberoendet, och att varje enskild leverantör av strömningstjänster är sin egen professionella aktör på marknaden, medför Filmutredningens förslag i denna del en begränsning för leverantörer av strömningstjänster att fritt välja vilket innehåll som ska investeras i vilket i sin tur kan komma att snedvrider investeringar i olika typer av innehåll snarare än att bidra till den svenska audiovisuella sektorn som helhet. Vidare tar en sådan investeringsskyldighet inte lönsamhet i beaktande utan baseras istället på omsättning. Vår oro ligger vidare i att investeringskrav inte nödvändigtvis utgör det bästa medlet för att uppnå de filmpolitiska målen med Filmutredningen då en påtaglig risk finns i att ett investeringskrav snarare späder på inflation och produktionskostnader och i slutändan är till skada (snarare än till hjälp) för den svenska audiovisuella sektorn i sin helhet och för konsumenterna.

Vi är förhållandevis positiva till Filmutredningens förslag i avsnitt 11.6. Dock efterfrågar vi en rimligare minimum-budget tröskel som skapar bättre förutsättningar för att göra så att fler typer av produktioner kvalificerar för att få finansieringsstöd. Detta skulle både vara positivt för Sverige som ett land med stark audiovisuell profil och för konsumenterna.

Filmutredningens konsekvensanalys i avsnitt 12 förefaller vara bristfällig och eventuellt opålitlig i en sådan utsträckning att den äventyrar korrektheten kring vilka effekter Filmutredningens förslag kan förväntas få. Här efterfrågar vi betydligt högre grad av transparens och insyn i det underlag som Filmutredningen har baserat sina förslag på.

3 Remissyttrande

3.1 Tydligare nationella filmpolitiska mål (11.1); Ett självständigt filminstitut med tydliga ramar för statsbidraget (11.2); och Höjda anslag och en branschgemensam filmfond (11.3)

I denna del är vi förhållandevis positiva till förslagen i Filmutredningen. Vår enda reservation är att införandet av Filmfonden måste föregås av ett tydligt beslut och en klar förståelse avseende hur Filmfonden ska skötas och av vem. Vi efterfrågar stor tydlighet var regeringens ansvar börjar och slutar, samt detaljerade beskrivningar av skötseln som förväntas hanteras av de branschaktörer som bidrar med resurser och Filminstitutet.

Vidare efterfrågas att det redan innan instiftandet av Filmfonden finns en tydlig beskrivning gällande vilka värden och premisser Filmfondens styrgrupp ska vikta och grunda sina beslut mot och på. I övrigt är det också viktigt för oss som branschaktör att förstå mer kring hur Filmutredningen menar att representanterna i Filmfondens styrgrupp ska hinna utföra den arbetsuppgifter utöver sina arbetsuppgifter hos sin respektive arbetsgivare, samt hur länge en styrgrupp är sittande.

I tillägg till ovan ser vi även ett behov av förtydliganden kring hur en nödvändig nivå av insyn, förutsebarhet och neutralitet tillförsäkras i Filmfondens styrgrupp avseende allokeringar av Filmfondens medel. Det borde under inga omständigheter vara möjligt för Filmfonden att förbruka medlen på ett enda, eller ett få antal, finansieringsprojekt på ett och samma verksamhetsår. Vi noterar också att Filmutrednings förslag inte innehåller några detaljer kring viktningen av olika typer av produktionsstöd som beviljas av Filmfonden.

3.2 Sänkt moms på biobiljetter och återinförda biografavgifter (11.4)

I denna del betonar vi vissa element i förslagen i Filmutredningen som väcker oro hos oss. Filmstudios och -distributörer eftersträvar redan en hög grad av tillgänglighet av lanseringar på biografer. En justering av momsen (tillsammans med förslaget om att införa en 10% biografavgift som teoretiskt sett ska betalas av biografägarna) kan möjligen rubba det nuvarande finansiella ekosystemet vilket kan resultera i negativa konsekvenser för konsumenterna. Detta kan komma att bli särskilt bekymmersamt för en marknad som Sverige med den nuvarande koncentrationsnivån på biografmarkanden, inklusive potentiell påverkan på mindre biografägare. Om en biografägare inte sänker biljettpiserna trots reducerade momsnivåer (eller för att en sådan aktör försöker få filmstudios/-distributörerna eller konsumenterna att täcka hela eller stora delar av den föreslagna biografavgiften på 10%), innebär förslaget i denna del i Filmutredningen ingenting annat än ökade marginaler för biografägaren. Denna aspekt är särskilt viktig då Filmutredningen, med hänvisning till avsnitt 12.1, förefaller utgå från att en momsreducering kommer att medföra billigare biobiljetter. Denna slutsats är högst spekulativ och kan inte göras med alltför stor säkerhet, särskilt med anledning av den föreslagna biografavgiften som medför att förslaget kan rubba ett finansiellt ekosystem.

Även om det skulle vara så att priset på biobiljetter sjunker till följd av en momsreducering, så behöver det inte nödvändigtvis betyda att biobiljett-försäljningen ökar. I huvudsak är det så att om biobiljett-försäljningen inte skulle öka, så skulle den rapporterade bruttobiljettförsäljningen för Sverige minska. I ett marknadsklimat där biograf-sektorn fortfarande försöker återhämta sig efter covid-19-pandemin, kan detta leda till uppfattningen att den totala brutto-biobiljettförsäljningen i Sverige är nedåtgående, särskilt vid jämförelse med grannländerna. En sådan uppfattning kan komma att ha bredare konsekvenser för lokala bioproduktioner och strategier för biodistribution bland individuella distributörer i Sverige. I tillägg till detta så kan den föreslagna biografavgiften (som primärt belastar biografägarna, men som biografägarna kan komma att försöka skjuta över på filmstudios/filmdistributörer) medföra en risk att biografägare kan komma att försöka minska filmstudios/filmdistributörernas andel av biljettförsäljningen. Detta skulle minska filmstudios/-distributörens intäkter i vad som redan är en högrisk-industri givet stora förskottsbelopp i form av produktions- och marknadsföringskostnader för en film. Filmstudios/-distributörens minskade intäkter kommer i slutändan ha en negativ påverkan på deras möjlighet att återinvestera i mer innehåll till förmån för konsumenten. Sannerligen spås den negativa effekten på ytterligare för företag som inte enbart distribuerar film på bio, men som även tillhandahåller strömningstjänster eftersom sådana företag kan komma att tvingas hantera dels ökade kostnader som skjuts över på dem från biografägarna, och dels ytterligare kostnader i form av investeringskrav / medfinansieringsavgifter. Alternativt kan biografägarna komma att

försöka skjuta över kostnaden för den föreslagna biografavgiften på konsumenterna vilket skulle vara en kontraproduktiv effekt för att uppnå målet att öka antalet biobesökare i Sverige.

I tillägg föreligger även en bredare oro kring att dessa ändringar kan komma att oproportionerligt påverka mindre biografägare, vilket långsiktigt inte stödjer en mångfaldig och konkurrenskraftig biografsektor.

Vidare är vi bekymrade över det faktum att moms-nivån kan komma att justeras uppåt igen i framtiden efter att den har sänkts enligt Filmutredningens förslag, samtidigt som bördan av att bära biografavgiften kvarstår. Alldeles oavsett, samtliga potentiella negativa konsekvenser som beskrivs ovan i detta stycke 3.2 kan medföra att filmstudios/-distributörers intäkter minskar, eller att kostnader får bäras av filmstudios/-distributörer på ett sätt som Filmutredningen inte har förutsett eller troligtvis inte har haft i åtanke. Det ligger i filmstudios och filmdistributörers fundamentala intresse att biografsektorn är levande och konkurrenskraftig med en stark konsumentefterfrågan. För filmer med väldigt låg marginal kan de potentiella negativa konsekvenserna som beskrivs ovan här, leda till att en filmdistributör motvilligt fattar beslutet att en viss film inte är lämpad för att ha en biolansering. I slutändan skulle ett sådant utfall få motsatt effekt till att försöka skapa goda förutsättningar för biografsektorn och uppmuntra konsumenterna att ta del av en bred variation av film på bio.

3.3 Medfinansieringsavgift för strömningstjänster (11.5)

I denna del har vi identifierat ett antal punkter i Filmutredningens förslag som väcker oro.

Vår utgångspunkt i diskussioner kring regulatorisk inblandning i mediasektorn är att det är den enskilda leverantören av strömningstjänster som är bäst lämpad att avgöra vilket innehåll som ska investeras i. Beslut om vilken typ av innehåll som ska produceras eller köpas in i största utsträckning bör ligga hos leverantören av strömningstjänsten ensamt. Detta är även en springande punkt i värnandet av det redaktionella oberoendet hos leverantörer av strömningstjänster. Konsumenternas efterfrågan på ett brett innehållsutbud driver redan leverantörer av strömningstjänster att göra investeringar i svenskt innehåll och då utan påverkan av lagstiftning. Vidare är det inget krav under AVMS-direktivet att medlemsstater faktiskt introducerar investeringskrav. Det är därmed vår initiala ståndpunkt att Filmutredningens förslag i denna del begränsar den enskilda leverantören av en strömningstjänst att fritt välja vilket innehåll som ska produceras/köpas in eftersom det får finansiella konsekvenser att inte nå upp till investeringskraven.

Om man i Sverige väljer att gå vidare med att lagstifta om investeringskrav i någon form (antingen så som Filmutredningen föreslår, eller i en annan form), är det viktigt att ett sådant investeringskrav är i överensstämmelse med AVMS-direktivets principer inklusive att ett investeringskrav är proportionerligt och icke-diskriminerande baserat på objektiva kriterium.

Att införa en skatt/avgift för en strömningstjänst som inte investerar tillräckligt mycket i ett särskilt innehåll kan komma snedvrider mångfalden av innehåll som tillgängliggörs i Sverige. Svenskt innehåll eller inte, konsumenter efterfrågar en bred variation av typ av innehåll, genrer och ursprung. Vidare är det vid introducerandet av en schablonavgift/-skatt av särskild vikt att alla undantag från betalningsskyldigheten är tydliga och relevanta. Vi efterfrågar därmed att det explicit anges att alla brytpunkter i omsättning (under vilka en strömningstjänst är undantagen att betala medfinansieringsavgiften) endast härrör till omsättning i Sverige. Vidare, alla brytpunkter i omsättning bör justeras för inflation på årlig basis så att syftet med brytpunkten – att undanta små och nischfokuserade strömningstjänster från betalningsskyldighet – bevaras. Underlåtenhet i att formulera undantagen när betalningsskyldighet av medfinansieringsavgiften

inte ska föreligga på ett nyanserat sätt, är något som långsiktigt kan komma att ha negativ effekt på medfinansieringsavgiften som ett verktyg för att uppnå filmpolicy-målen i Filmutredningen.

Ytterligare en bekymmersam punkt för oss är att investeringsskyldigheter medför en påtaglig risk att späda på inflationen i produktionskostnader och i slutändan endast gynna en liten koncentrerad skara aktörer i markandsledet och inte den svenska mediaproduktionssektorn i stort. Så som kan noteras i MPA:s remissyttrande så har inflation i produktionskostnader accepterats av Europeiska kommissionen i deras Media Outlook-rapport och i akademiska analyser.

Vi har förståelse för att förslaget i Filmutredningen avseende medfinansieringsavgift har utformats som en årlig skatt/avgift. Vi efterfrågar dock uppskovsmöjligheter under tre år med anledning av att produktionscykeln för innehåll kan vara lång och olika stora kostnader uppstår i olika skeden under produktionsprocessen. Det skulle även tillåta att skjuta investeringskostnaden framför sig för att möjliggöra investeringar i produktioner med större budget. Innehållet genererar intäkter först när det är färdigt och kan publiceras. En uppskovsmöjlighet med att betala medfinansieringsavgiften skulle vara en viktig komponent för den finansiella planeringen för strömmingsplattformarna och i slutändan underlätta strömningstjänsternas betalningsförmåga av medfinansieringsavgiften. Det finns bra exempel på jämförbara medlemsländer som introducerat lagstiftning med sådana möjligheter, t.ex. Danmark och Nederländerna.

Investeringsunderlag

Om sådana investeringskrav som beskrivs i 11.5 Filmutredningen trots allt införs, rekommenderar vi bredast möjliga formuleringar kring vad som är att anses som "ny svensk film eller serie" där alla typer av innehåll ingår. Detta ligger i linje med viktiga principer om redaktionellt oberoende för att stärka diversifierat innehåll, om än med anknytning till Sverige. Däremot, som resultat av AVMS-direktivet som EU-lagstiftningsinitiativ anser vi att innehållet borde kunna vara "europeiskt" istället för specifikt "svenskt". Detta är en poäng som mycket väl kan tas upp av Europeiska kommissionen när de yttrar sig över lagförslag rörande investeringskrav. Vi ställer oss även frågande till rimligheten i Filmutredningens förslag om att innehåll som är äldre än tre år inte kan tas upp som en investering. Innehåll som är äldre än så kan ha fortsatt stor relevans, särskilt på nationell nivå och för att framhäva mer kulturellt innehåll. Således kan innehåll som är äldre än tre år ha stor relevans för Sveriges ställning som ett land med stark audiovisuell profil. Gränsen för innehållets ålder för att räknas som investering bör således höjas till t.ex. fem år.

Vi anser att den tröskel som föreslås i Filmutredningens förslag om att investera 10% av den *avgiftsgrundande omsättningen* är för högt ställd. En leverantör av en strömningstjänst kan komma att väsentligen bidra till "ny film och serie" på ett betydelsefullt sätt även om tröskeln sänks, och vi noterar att 10%-tröskeln är betydligt högre än i andra medlemsländer (t.ex. Danmark där det motsvarande investeringskravsnivån är 5%). Med den investeringskravsnivån som således föreslås i Filmutredningen har en strömningstjänstleverantör som för tillfället inte investerar i svenskt innehåll, inte något incitament att göra det eftersom tröskeln för att inte behöva betala medfinansieringsavgiften är så högst satt. En sådan strömningstjänstleverantör skulle troligtvis snarare välja att betala medfinansieringsavgiften framför att allokera 10% av den avgiftsgrundande omsättningen till innehållsinvesteringar. Det är därför vår åsikt att tröskeln avsevärt sänks för att en leverantör av en strömningstjänst ska vara undantagen från skyldigheten att betala en avgift/skatt som den medfinansieringsavgift på 1,5% som föreslås i Filmutredningens förslag.

Vidare bör även investeringar i sådan "ny svensk film och serie" (eller europeisk) som i slutändan inte lanseras, tas med som en investering vid beräkningen om en strömningstjänst uppnår brytpunkten för att inte bli skyldig att betala en tillkommande skatt/avgift. Som exempel kan nämnas sådant innehåll som inte når längre än produktionsstadiet eller pilotavsnittet. Ytterligare tydlighet önskas kring huruvida investeringar i innehåll som ett annat närstående bolag inom samma koncern/företagsgrupp gör, ska räknas med i underlaget och anses vara en investering i "en ny film eller serie" för bolaget som tillhandahåller strömningstjänsten på den grund att all investering i innehåll borde uppmuntras och borde reflektera den omständighet att vissa företag och organisationer som erbjuder strömningstjänster också har andra näringsaktiviteter så som t.ex. filmproduktion för bio (inklusive marknadsföring och distribution) eller tillgängliggörandet av innehåll både linjärt och på strömningstjänster. Även andra investeringar vars fokus mer ligger på tillgängliggörandet av innehållet, snarare än innehållet i sig, så som t.ex. investeringar för språklig anpassning (och tillgängliggörande i övrigt) av strömningstjänster för personer med syn- och hörsel-nedsättning bör rimligen tas med som en investering vilket de anses vara i andra medlemsländer med investeringskrav.

Underlaget för beräkning av avgiftsgrundande omsättning

Vi noterar att Filmutredningens förslag om medfinansieringsavgift och undantag är baserade på en investeringströskel knuten till bruttointäkter. Storleken på det ekonomiska bidraget från en leverantör av en strömningstjänst blir betydligt mer realistiskt och rättvisande ifall intäktsunderlaget är räknat på netto snarare än brutto.

Vidare bör det avgränsas vilka intäktströmmar som ska ingå i beräkningen av den *avgiftsgrundande omsättningen*. Lämpligen borde det endast vara intäkter genererade från sådant innehåll som omfattas av investeringsunderlaget, vilket enligt förslaget är "ny svensk film och serie" som ska utgöra beräkningsunderlag. Intäkter som då är hänförliga till annat innehåll, t.ex. sport eller nyheter borde då inte ingå i underlaget för att beräkna den *avgiftsgrundande omsättningen*. Detta skulle göra att ett lagförslag på området mer troligt är förenligt med EU-lagstiftning.

3.4 Ett reformerat produktionsincitament

Vi stödjer ett reformerat produktionsincitament, särskilt att slopa den nuvarande ordningen om "först till kvarn" som har resulterat i att finansieringsbidrag har varit tillgängligt för väldigt få producenter.

Vi ifrågasätter den föreslagna principen om att det är de produktioner som har störst bidragsberättigade kostnader som ska erbjudas bidrag först eftersom detta kommer att leda till att produktionsincitamentet i oproportionerlig utsträckning gynnar finansiering av stora produktioner och högbudget-produktioner. Istället stödjer vi en ordning baserat på en minimum-budget-tröskel för att säkerställa att finansieringsbidragen kopplade till produktionsincitamentet används för att gynna produktion av hög-kvalitativt innehåll. Kriterium för att beviljas bidrag, inklusive en minimum-budget tröskel, borde struktureras med syftet att finansiera en stor variation av produktioner. Med det i beaktande anser vi att den föreslagna minimum-budget-tröskeln på SEK 10,000,000 per avsnitt av en serie är exkluderande och skulle medföra att majoriteten av svenska tv-serier inte skulle kvalificera för att få finansieringsstöd. Tröskeln borde sättas ned för att öka tillgängligheten och så att finansieringsmedel inte enbart riktas till dramaproduktioner med hög budget.

Vi är positiva till målet att uppmuntra investeringar i lokalt innehåll och att lokalt innehåll viktas in i större utsträckning i processen för att bevilja finansieringsstöd.

Vi ifrågasätter behovet av en övre gräns för produktionsincitamentet. I vissa territorier inom EU (t.ex. Kanarieöarna) finns ordningar för produktionsincitament utan någon övre gräns som ett verktyg för att attrahera produktionsinvesteringar genom att öka förutsebarheten för producenterna. De fördelar som genereras för den lokala ekonomin av ett tillflöde av produktioner skulle uppväga de medel som betalas tillbaka till producenterna.¹

3.5 Konsekvensanalys (12)

Gällande Konsekvensanalysen, och särskilt avsnitt 12.1 (*Intäkter från medfinansieringsavgifter*) och 12.2 (*Konsekvenser för företagen*), noterar vi vissa oegentligheter och otydligheter kring det underlag på vilket Filmutredningens förslag är baserat på. Med detta kommer en risk att den konsekvensanalys som gjorts inte är en pålitlig grund för att gå vidare med Filmutredningens förslag.

Underlaget för att beräkna vad en medfinansieringsavgift för strömningstjänster enligt Filmutredningens förslag kan komma att generera är dels baserad på siffror från 2023 och 2024. Siffrorna är inhämtade från olika källor, bl.a. IRM i vars underlag videodelningsplattformar som t.ex. Youtube ingår. Sådana plattformar måste separeras från strömningstjänster i konsekvensanalysen inom ramen för Filmutredningens förslag då de inte är reglerade som audiovisuella medietjänster. Vad gäller referenser till Mediavisions siffror, så förefaller tydliga hänvisningar till refererad information helt saknas.

Vidare hänvisas till beräkningar av konsumentutgifter för svod-tjänster under 2023 som gjorts av Filminstitutet. Hur dessa beräkningar har gjorts framgår inte vidare. Eftersom vi inte har tillgång till Filminstitutets uträkningar eller är bekanta med deras uträkningsmetod, efterfrågar vi större transparens och insyn till Filmutredningens underlag.

Ytterligare en aspekt som sticker ut i Filmutredningens konsekvensanalys är vad som förefaller vara en redan gjord slutsats om att Netflix och TV4 uppnår tröskeln för att inte bli föremål för medfinansieringsavgiften. Det framgår inte hur Filmutredningen har nått denna slutsats. Även här efterfrågar vi transparens i betydligt större utsträckning.

Det är av fundamental vikt att om man i Sverige väljer att gå vidare med att lagstifta om investeringskrav i någon form (antingen så som Filmutredningen föreslår, eller i en annan form) så ska det lagförslag som presenteras med säkerhet överensstämma med AVMS-direktivets principer inklusive att ett investeringskrav är proportionerligt och icke-diskriminerande baserat på objektiva kriterium.

¹ *Global Film and Television Production Incentives*, White Paper by Olsberg SPI, November 2024, at section 3.2 ("In the aggregate, productions can deliver huge volumes of investment across a year, or over a longer term. In the Czech Republic, international productions spent CZK9.2 billion (\$401.5 million) in 2023, while in Spain, international productions spent €1.3 billion (\$1.4 billion) locally between 2019 and 2022, in both cases generating economic impacts, job creation, and a host of other benefits.").